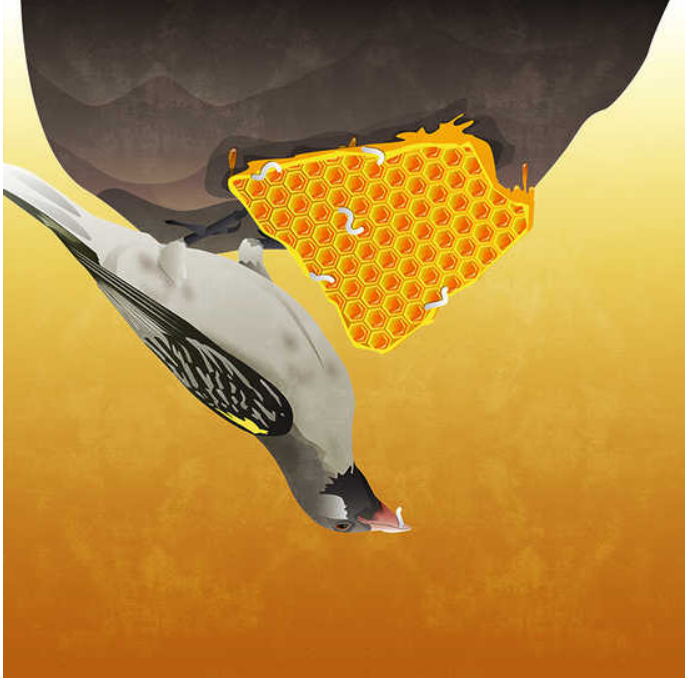

یو لسانداندهو هی ریتیشاندن هه نکهتین

The Honeyguide's revenge

Zulu folktales

Wiehan de Jager

Agri Afshin

4

کورسی / English / en

Global Storybooks

globalstorybooks.net

یو لسانداندهو هی ریتیشاندن هه نکهتین / The

Honeyguide's revenge

Zulu folktales

Wiehan de Jager

Agri Afshin (ckb)

This work is licensed under a Creative Commons

[Attribution 3.0 International License.](https://creativecommons.org/licenses/by/3.0)

<https://creativecommons.org/licenses/by/3.0>

ئەم چىرۆكە باس لە، نڭىدە، بالئندەى رېنېشاندرى ھەنگوين، و
پياوېكى چاوجنۆك دەكلات بە ناوى گىنگىلە. جارېكيان كە گىنگىلە
چووبووه دەرەوہ بۆ راو كردن، گوپى لە دەنگى نڭىدە بوو كە بانگى
دەکرد. گىنگىلە كاتى بېرى لە ھەنگوين دەکردەوہ دەمى ئاوى كرد.
ئەو راوہستا و بە سەرنجەوہ گوپى راگرت و ئەوہندە گەرا تا
بالئندەكەى لەسەر لقى دارىك لەسەر سەرىوہ دىتەوہ. جىك، جىك،
جىك، بالئندە بچكۆلەكە دەيجريواند، كاتىك لە سەر ئەم دار بۆ ئەو
دار دەفپى. بە جىك، جىك، جىك، بانگى دەکرد و ناوہ، ناو
رادەوہستا بۆ ئەوہى دلنيا بىتەوہ كە گىنگىلە بە دوایدا دىت

...

This is the story of Ngede, the Honeyguide, and a greedy young man named Gingile. One day while Gingile was out hunting he heard the call of Ngede. Gingile's mouth began to water at the thought of honey. He stopped and listened carefully, searching until he saw the bird in the branches above his head. "Chitik-chitik-chitik," the little bird rattled, as he flew to the next tree, and the next. "Chitik, chitik, chitik," he called, stopping from time to time to be sure that

Gingile followed.

دوای نیو کاتزمیر، ئه وان گه‌یشتنه لای داره‌ه‌نجیریکی خۆرپسکی گه‌وره. نگیده زۆر سه‌رشیتانه له‌سه‌ر لقه‌کانی داره‌که ده‌فپی. دواتر له‌سه‌ر لقیک گیرس‌دیه‌وه و سه‌ری بۆ لای گینگیله‌ سوپاند و وه‌ک ئه‌وه‌ی پپی بلی: “ئه‌وه‌تا! ئیستا وه‌ره ئیره! بۆچی هینده‌ت پیچوو؟” گینگیله‌ هیچ می‌شه‌ه‌نگوینیکی له‌ خواره‌وه‌ی داره‌که نه‌بینی، به‌لام باوه‌ری به‌ نگیده کرد.

...

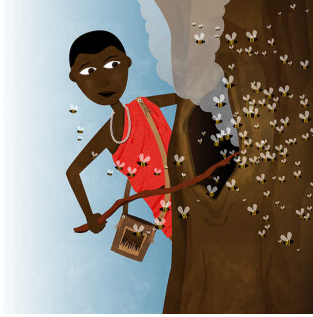
After half an hour, they reached a huge wild fig tree. Ngede hopped about madly among the branches. He then settled on one branch and cocked his head at Gingile as if to say, “Here it is! Come now! What is taking you so long?” Gingile couldn’t see any bees from under the tree, but he trusted Ngede.

له‌به‌ر ئه‌وه، کاتی‌ک منداله‌کانی گینگیله‌ گوئیان له‌ چیرۆکی نگیده ده‌بی زۆر پیز له‌و بالنده‌ بچکۆله‌ ده‌گرن. هه‌ر کاتی هه‌نگوین هه‌ل ده‌گرنه‌وه، هه‌ول ده‌ده‌ن زۆرت‌رین به‌شی شانه‌ هه‌نگوینه‌که به‌ده‌ن به‌ رینیشاند‌ری هه‌نگوین.

...

And so, when the children of Gingile hear the story of Ngede they have respect for the little bird. Whenever they harvest honey, they make sure to leave the biggest part of the comb for Honeyguide!

خه ریک بوو گوی بیستی دهنگی ویزه ویزی می شه نگوینه کلانی
 بیت. نه وان له کونیکه وه له قه دی داره که وه دهه لته دهره وه و
 ده چوونه وه ژووری شان که یان. کلاتی گینگیله گه یشته سهر شان
 هه نگوینه که، داره دوو که لایه که ی خسته ناو شان که. به سهره
 سووتا وه که، می شه کلان زور تووره بوون وه لته دهره و په لاماریان
 دا. نه وان بیس نه وه له ترسی دوو که لکه را بکن، به گینگیله یان
 وه دا و نازاریکی زوریان بیگه گیاند.

...

Soon he could hear the loud buzzing of the busy bees. They were coming in and out of a hollow in the tree trunk – their hive. When Gingile reached the hive he pushed the smoking end of the stick into the hollow. The bees came rushing out, angry and mean. They flew away because they didn't like the smoke – but not before they had given Gingile some painful stings!

گینگیله به سهر که وت، پیی سهر بوو که بوچی هیچ دهنگی وزه
 وزی می شه کلان نایه ت. له بهر خویه وه بیری ده کرده وه، “له وانیه
 شان هه نگوینه که له ناو قولایی قه دی داره که بیت. ” نه و به سهر
 که وت بو سهر لقیکی دیکه، به لام له جیاتی شانیه می شه نگو،
 ده موچاوی پلینگیکی بینی! پلینگه که زور تووره بوو، له بهر نه وه ی
 له ناکلاو له خه ویان هه ستاند. چاوه کلانی نوقاندن و زاری کرده وه، بو
 نه وه ی ددانه زور دریژ و تیژه کلانی نیشان دات.

...

Gingile climbed, wondering why he didn't hear the usual buzzing. “Perhaps the hive is deep in the tree,” he thought to himself. He pulled himself up another branch. But instead of the hive, he was staring into the face of a leopard! Leopard was very angry at having her sleep so rudely interrupted. She narrowed her eyes, opened her mouth to reveal her very large and very sharp teeth.

نگیده زۆر به تامه زروپيه وه سه پیری کلاره کلانی گینگيله ده کرد. ئه وه چاوه پړی ئه وهی ده کرد که گینگيله پارچه يه ک هه نگوینی گه وره وه کو پاداش بداته پرنیشاندهری هه نگوین. نگیده به خیرایی له م لق بۆ ئه وه لق ده فړی، و ورده ورده له سهر عه رزه که نیشته وه. له کۆتاییدا گینگيله له داره که هاته خواری. نگیده له سهر به ردیکی گه وره له نزیك کوره که چاوه پړی پاداشته که ی کرد.

...

Ngede eagerly watched everything that Gingile was doing. He was waiting for him to leave a fat piece of honeycomb as a thank-you offering to the Honeyguide. Ngede flittered from branch to branch, closer and closer to the ground. Finally Gingile reached the bottom of the tree. Ngede perched on a rock near the boy and waited for his reward.

به لام گینگيله ئاگره که ی کووژانده وه، رمه که ی هه لگرت و به ره و مأل وه پیکه وت و هه چ گوپی نه دا نگیده. نگیده به توو په ييه وه هلاواری کرد: “سه رکه وتن، سه رکه وتن” گینگيله راوه ستا و چاوی له بالنده که کرد و پیکه نی: “تۆ که مێک هه نگوینت ده وئ هلاو پړی من؟ وانیه! به لام من بۆ خۆم هه موو کلاره کلانم کرد و می شهه نگوینه کلانیش ئه وه هه موو هه یان پیوه دام. بۆ ده بی ئه م هه نگوینه به تامه له گه ل تۆدا به ش بکه م؟” نگیده زۆر توو په بوو! ئه مه هه ل سوکه وتیکی باش نه بوو که له گه ل ئه و ی کرد! به لام نگیده تۆله ی خۆی ده کاته وه.

...

But, Gingile put out the fire, picked up his spear and started walking home, ignoring the bird. Ngede called out angrily, “VIC-torr! VIC-torr!” Gingile stopped, stared at the little bird and laughed aloud. “You want some honey, do you, my friend? Ha! But I did all the work, and got all the stings. Why should I share any of this lovely honey with you?” Then he walked off. Ngede was furious! This was no way to treat him! But he would get his revenge.